

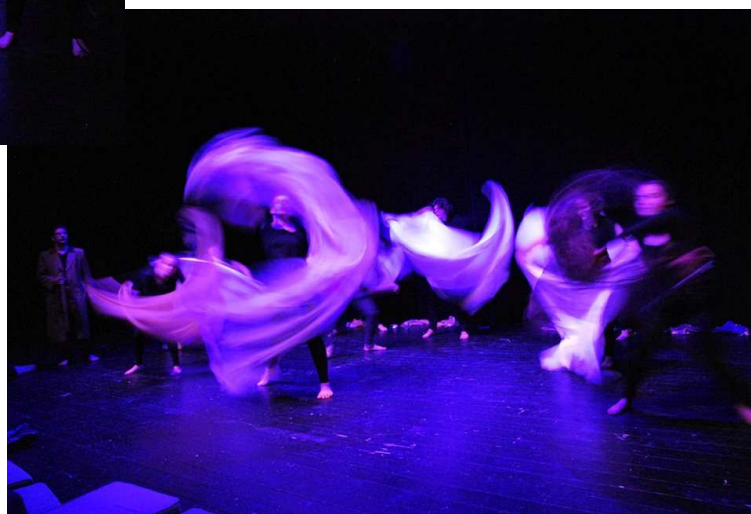
Aggyá' neki TŰZ!

Ah, az őszi szünidő! A pihenés, lustálkodás és a NEM tanulás édes időszaka. Mármost azoknak, akiknek van odafönn egy cseppnyi sütnivalójuk. Viszont vagyunk néhányan, akik ezt az időszakot inkább egy teremben izzadva töltjük a céllal, hogy a fejlesszük fizikai erőnlétünket és önkontrollunkat. És ezzel nem a konditeremre gondolok.

Ritmus-, reflex- és improvizációs gyakorlatokkal megspékelt héten vagyunk túl mi, a XI. Botcsinálta Brighella tábora színjátszással próbálkozó emberkéi. Herczeg Diána (a csúcs

szuper rendezőnk Magyarországról) nemcsak izzasztott bennünket és „lopta a napunkat”, hanem velünk nevetett, érdeklődött irántunk, és eszmecserét is folytatott velünk. A hét folyamán elvégzett mozgás-, önismereti- és más egyéb gyakorlatokból péntekre, a tábor zárónapjára összeállítottunk egy kisebb előadást, amelyet a nézők jól fogadtak.

A fényképeket Nađ Anamarija készítette.

A darab témája a tűz volt – szó szerinti és átvitt értelemben is – ,vagyis a belső tűz. Azon agyaltunk (természetesen kritikusán), mennyire aktuális az az állítás, miszerint kialudt az emberekben a tűz, és már csak rutinból, megszokásból tesszük azt, amit – és nem szívvel-lélekkel. Szerintetek? Van még tűz, vagy Prométheusznek újból el kell lopnia? (Figyelmetekbe ajánljuk *Lázár Ervin* A tűz c. novelláját.)

Találkozunk jövőre? ☺

Végi Noémi, III. a

